

[Landbrugsministeren.]

Jordværdien for en Parcell, er afskaaret derfra. Hvad er Meningen? Betyder det, at denne Bestemmelse ogsaa skal gælde for Sønderjylland? Det maa vi have klaret. Jeg kan ikke tænke mig — men jeg vil have det bekræftet her —, at det skal være saaledes, at een Bestemmelse gælder Nord for Kongeaaen — en Bestemmelse, der kategorisk siger, at der kun maa betaales Jordværdien — og en anden Bestemmelse Syd for Kongeaaen. Hvis det ærede Medlem heller ikke denne Gang vil besvare Spørgsmaalet, maa jeg betragte det, som om det ærede Medlem giver mig Ret i, at naar man gennemfører en saadan Bestemmelse heroppe, maa den ogsaa gælde i Sønderjylland.

Ordføreren (Havich): Vi har for nylig her i Tinget diskuteret Jordspørgsmaalet, og det forekommer mig, at vi ved den Lejlighed blev fuldkommen klar over, at der ikke er nogen som helst Berettigelse i den Paastand, at Venstre skulde have ændret Opfattelse i denne Sag, tværtimod. Vi har bestemt været med til at oprette disse Brug efter Loven af 1919 for Lens- og Stamhusjordens Vedkommende, det staar vi ved, og det foreliggende Ændringsforslag er netop et Bevis for, at vi holder fast ved denne Linie, idet vi bevarer Muligheden for Oprettelse af Brug baade efter Selvejeformen og efter Fæsteformen. Jeg kan godt forstaa, at man kunde have Interesse i at tilsløre det virkelige Forhold og faa Befolkningen til at tro, at Venstre paa dette Punkt havde foretaget en Kovending, men det har ikke det mindste med Virkeligheden at gøre. Det Forsøg, vi i sin Tid gik med til, fortsætter vi med og iagttaget vi Resultaterne af. Men vi har faaet en Oplysning, og denne Oplysning gaar ud paa, at naar man praktiserer 4. Oktober-Loven saaledes, som den hidtil er praktiseret, bliver der Tale om en Startgave til den, der vælger Fæsteformen fremfor Selvejeformen, i alle de Tilfælde, hvor der er en Forskel paa den Værdi, hvortil man køber Jorden, og Jordens Ansættelse til Grundværdi. Det er den Gave, her er Tale om, man vil benytte sig af for at faa Brugeren til at vælge Fæsteformen, hvorved Jorden efterhaanden glider over i Statens Eje. Det forekommer mig at være saa klart og tydeligt, hvad Meningen er hermed, og derfor kan jeg ikke forstaa, at vi skal medvirke dertil. Befolkningen skal være stillet frit, og jeg kan ikke forstaa, at den, der vælger Fæsteformen, skal have en

Gave i Startøjeblikket, repræsenteret ved Forskellen mellem Grundværdien og Handelsværdien; det vil Venstre ikke være med til.

Nu vil jeg stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister og de ærede Medlemmer, der har talt paa Regeringspartierne Vegne. Der har været talt om, at der var to forskellige Principper. Den højtærede Landbrugsminister var stærkest inde derpaa, han sagde: Der er to Principper, det ene er Selveje, det andet er Fæste, hvor der er Tale om Omvurdering. Nu vil jeg gerne benytte Lejligheden til at spørge: Hvor stor en Indflydelse har disse Omvurderinger haft for de Brugs Vedkommende, som er oprettet i 1919, 1920 og 1921, altsaa for en halv Snes Aar siden? Har de overhovedet haft nogen Indflydelse? Dersom man gaar de Ting efter, tror jeg, det vil vise sig, at de praktisk talt ingen Indflydelse har haft. Men saa kan det Hensyn ikke have nogen praktisk Betydning, og derfor bliver der kun dette tilbage, at man ved Oprettelse af disse Brug stiller Brugeren forskelligt, alt efter som han vælger Fæsteformen eller Selvejeformen, man begunstiger Fæsteformen, og det er det, vort Parti ikke vil medvirke til, for vi ser, hvad det fører til. Det fører til, at Staten efterhaanden kommer til at eje al Jord, og som jeg tillod mig at sige i al Stilfærdighed til det radikale Parti, forstaaer jeg ikke, at de vil være med. Socialdemokraternes Stilling forstaaer jeg fuldt ud, det er klart og ligetil, hvad de vil, men at det radikale Parti vil være med, forstaaer jeg ikke, for jeg betvivler, at radikale Vælgere rundt omkring i Landet har den Opfattelse, at Staten bør eje al Jord.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sønderjylland skal jeg nøjes med at henvise til, at vi om lidt her i Tinget kommer til at drøfte et Lovforslag, som min ærede Meningsfælle, det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Jepsen Christensen) har været med til at forelægge, og det vil i den Forbindelse være naturligt at komme ind paa Behandlingen af det nævnte Spørgsmaal.

Jeg beklager meget, men det er der vel ikke noget at gøre ved, at Regeringspartierne ikke vil tage imod den udstrakte Haand, som dette Ændringsforslag betyder. Det vil ikke være muligt at afkræfte, at det i Virkeligheden er Tilfældet. Dersom Ændringsforslaget vedtages, kan man vedblivende udstykke efter 4. Oktober-Loven; dersom Ændringsforslaget forkastes, kan man ikke mere udstykke efter 4. Oktober-Loven, efter at Bevillingen er